

Arrest

nr. 280 831 van 25 november 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 5 juli 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 augustus 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat J. HARDY en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart over de Sudanese nationaliteit te beschikken. U bent moslim en behoort tot de niet-Arabische etnie Mararit. U hebt drie oudere zussen en twee oudere broers. U bent ongehuwd en hebt geen kinderen.

U bent geboren op X 1997 te X (district Zuid El Gezira, wirayat El Gezira). Een aantal maanden later verhuisde u met uw familie naar het dorp Randjook, nabij wirayat Witte Nijl. In die periode overleed uw oudere zus Z.. Later in uw kindertijd verhuisde u met uw gezin naar Hela Hamsa ('Dorp Vijf') of Um Gedian.

Uw vader was tewerkgesteld als arbeider op landbouvvelden en u ging naar school in het dorp Saba Wadaliber. Op een dag werden twee meisjes van niet-Arabische stammen geïntimideerd door Arabische jongens. Toen u hen probeerde te verdedigen, werd u gestoken met een mes. In het vijfde leerjaar stopte u met school omwille van het dagelijks racistisch pestgedrag van uw klasgenoten. U vervoegde uw vader in de landarbeid. In 2012 vertrok uw oudere broer K. naar Zuid-Sudan. Eind 2013 had uw vader een aanvaring met zijn Arabische werkgever toen bleek dat deze zijn vee op uw vaders maïsveld had laten grazen. Toen uw vader de werkgever hiermee confronteerde, reageerde hij kwaad en sneed hij uw vaders gezicht met een mes. U sloeg hem met een stok. Een maand later verzamelde de werkgever zijn stamgenoten en stak hij de huizen van het dorp in brand. De Arabische dorpelingen reageerden woedend en scholden jullie uit voor slaven die moesten terugkeren naar Darfoer. Uw vader spoorde u aan het dorp te verlaten. U reed twee dagen met een wagen tot een landbouwgebied in de brede omgeving van Rabak. In het dorp Bout vond u werk als landarbeider. De volgende twee weken werkte en woonde u samen met een grote groep mensen van niet-Arabische afkomst. Op een nacht arriveerden wagens met Arabische mannen in kaki kledij zonder insignes. De mannen vroegen van waar jullie kwamen en tot welke militie jullie behoorden. De groep werd gesplitst en u werd met de mannen in de auto meegenomen. Na twintig minuten rijden werd u opgesloten op een onbekende plaats. U werd twee dagen ondervraagd. U werd dan overgeplaatst naar een andere cel waar u ongeveer 25 dagen werd vastgehouden en ondervraagd. Ze vroegen u telkens van waar u kwam en tot welke organisatie u behoorde. Uiteindelijk werden jullie vrijgelaten.

U besloot het land te verlaten via Darfoer. Samen met een aantal andere ex-gevangenen reed u mee met een vrachtwagen die maïs vervoerde. U was onderweg naar Rabak toen u aan een controlepost bij Kenana tegengehouden en gearresteerd werd. U en uw reisgenoten werden gefouilleerd, geblinddoekt en meegenomen. Na lang rijden, hoorde u één van uw vervolgers zeggen dat jullie naar het zuiden van Kosti reden. U werd opgesloten in een overbevolkte cel zonder faciliteiten. Jullie kregen dagelijks een beetje water en maïs. U en uw celgenoten werd tien maanden lang ondervraagd en gemarteld. Sommigen bezweken en stierven. Toen in 2014 een vuurgevecht uitbrak, werd de celdeur geopend door de enige bewaker van een Afrikaanse stam. U en uw celgenoten renden blootvoets de duisternis in. U en een andere jongen wandelden in de richting van een lichtgloed in de verte. Zo arriveerden jullie aan een hoofdweg, waar jullie een vrachtwagenchauffeur konden tegenhouden. Hij was akkoord dat jullie meereden in de laadruimte. Twee dagen later kwamen jullie toe in Nyala. Daar regelde de chauffeur een andere vrachtwagen voor het traject van Nyala naar El Fasher, El Geneina en uiteindelijk Tsjaad. U bleef drie maanden in Tsjaad alvorens verder te reizen naar Libië. Daar werkte u in Tripoli ongeveer anderhalf jaar in de bouwsector. In 2016 betaalde u de smokkelaar Abu Khalid 1.500 Libische dinar voor de oversteek van de Middellandse Zee.

Op 6 augustus 2016 kwam u toe op Sicilië (Italië), waar uw vingerafdrukken werden genomen. U bleef een maand in een opvangcentrum te Foggia vooraleer via Ventimiglia verder te reizen naar Frankrijk. Daar verbleef u achtereenvolgens in Marseille, Parijs en Calais. U verzocht geen internationale bescherming en vertrok in 2017 naar België. In de periode tussen 31 maart 2017 en 7 oktober 2018 werd u negen maal tegengehouden door de Belgische politie. Op die manier zijn er negen aliases gelinkt aan uw vingerafdrukken. Op 8 oktober 2018 werd u gearresteerd op verdenking van mensenhandel. U verzocht de Belgische staat om internationale bescherming op 15 mei 2019. Ruim een jaar later werd u door de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel (strafzaken, 23ste kamer) veroordeeld tot dertig maanden celstraf omwille van uw activiteiten als mensensmokkelaar. U werd voorwaardelijk vrijgelaten op 12 augustus 2019.

Eind 2021 vertelden uw ouders u dat ze met uw broer en zussen waren teruggekeerd naar Darfoer. Ze vestigden zich in een vluchtelingenkamp nabij El Geneina.

U legt volgende stukken neer om uw verzoek te staven: (1) een Ethias verzekeringsdossier betreffende uw ongeval van 24 augustus 2021, opgesteld te Hasselt op 27 augustus 2021, (2) een arbeidsovereenkomst tussen uzelf en Proefcentrum Fruitteelt vzw, opgesteld te Sint-Truiden op 5 oktober 2021, (3) een belastingfiche (nr. 281.10) op uw naam betreffende aanslagjaar 2020, (4) een RVA C4 werkloosheidsbewijs-arbeidsbewijs op uw naam, opgesteld te Sint-Truiden op 19 november 2021, (5) diverse Liantis interimcontracten op uw naam betreffende uw tewerkstelling bij Proefcentrum Fruitteelt vzw in de periode 1 januari 2020 tot 31 december 2020, en (6) diverse nieuwsartikels opgesteld in het Kinyarwanda.

B. Motivering

Na een grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er moet worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk kon maken dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Vooreerst is gebleken dat u geen duidelijk zicht biedt op uw identiteit, en meer specifiek uw etnische groep en plaats van herkomst. Waar u verklaart te behoren tot de niet-Arabische stam Mararit, wordt opgemerkt dat u een **bijzonder beperkte kennis hebt van uw eigen etnische achtergrond**. U kon enkel in algemene termen vertellen dat de Mararit landbouwers en herders zijn, dat ze voorkomen in West Darfoer en dat ze hun eigen taal hebben. Ondanks het feit dat uw ouders onderling Mararit spraken, ontbrak het u aan enige vertrouwdsheid met deze taal (notities persoonlijk onderhoud dd. 24 februari 2022 (verder 'notities'), p. 6). Uit informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat de Mararit ook nog voorkomen in Noorden Zuid-Darfoer. Aangezien uw ouders afkomstig zijn uit Zuid-Darfoer, mag uw onwetendheid hieromtrent toch enigszins verbazen (notities, p. 5). Evenmin hebt u kennis van hun geschiedenis, spreiding buiten Sudan, etnische verwantschappen of subgroepen (notities, p. 12). Van een persoon die opgroeide in een Mararit-gezin, kunnen toch meer uitgebreide en gedetailleerde verklaringen verwacht worden. De bewering dat uw ouders ongeschoold zijn, doet geen afbreuk aan uw ontoereikende stamkennis (notities, p. 11). De ongeloofwaardigheid van uw stam ondermijnt eveneens de geloofwaardigheid van uw vervolgingsrelaas. De door u ondergane discriminatie en vervolging zijn immers geheel gestoeld op uw etnische affiliatie, de niet-Arabische Mararit. Wat uw **familiale achtergrond** betreft, weet u enkel te vertellen dat uw ouders afkomstig zijn van de omgeving van Nyala, maar bent u niet vertrouwd met de naam van hun geboorteplaats (notities, p. 5). Wanneer u bevraagd werd over de etnische opbouw van Darfoer, kon u slechts drie niet-Arabische stammen identificeren. Uw kennis van het conflict in Darfoer – een conflict dat bijna twintig jaar woedt in de herkomstregio van uw familie – was eveneens beperkt (notities, p. 12-13). Er blijven ook vraagtekens bestaan bij de redenen waarom en omstandigheden waarin uw ouders verhuisden van Zuid-Darfoer naar een regio in El Gezira met hoofdzakelijk Arabische stammen. Eenzelfde bemerking wordt gemaakt in verband met hun recente terugkeer naar Darfoer. Vooreerst bleek u niet vertrouwd met de naam van het dorp of vluchtelingenkamp waarheen ze verhuisden (notities, p. 7-8). Daarnaast is het geenszins logisch dat uw gezin zich vestigde in een kamp middenin een conflictgebied waar zowel Arabische milities als overheidstroepen bijna twintig jaar lang ongestraft allerlei gewelddaden plegen. Daarenboven bleek uw familie in Darfoer nog te kampen met persoonlijke problemen omtrent bloedwraak (notities, p. 16). **In verband met uw geboorteplaats legde u inconsistente verklaringen af.** Tijdens uw eerste interview stelde u simpelweg te zijn geboren in Darfoer en opgegroeid in het dorp Um Gedian, op het platteland van El Gezira (verklaring DVZ dd. 4 juni 2019 (verder 'verklaring DVZ'), vragen 5 & 10). Op de zetel van het CGVS vertelde u niet afkomstig te zijn van Darfoer, maar van het dorp Khamsim in El Gezira. Wanneer u gewezen werd op uw uiteenlopende verklaringen, reageerde u ontkennend: "nee dat zei ik niet. Ik zei dat mijn familie afkomstig is uit Darfoer en vluchtte naar het noorden" (notities, p. 5). Dit is niet weergegeven in het interviewverslag. Evenmin is er enige vermelding van het dorp Khamsim. Nochtans was uw enige probleem met het eerste interview dat het beperkt was in de tijd. U had de tolk goed begrepen en had geen correcties aan te brengen (notities, p. 3). Uit uw administratief dossier blijkt nog dat u zich bij identiteitscontroles door de Belgische politie **meermaals uitgaf als Eritreeër**. Bij confrontatie gaf u aan het u niet meer te herinneren (notities, p. 4). Er kan maar weinig geloof worden gehecht aan uw vergeetachtigheid van de vijf verschillende momenten waarop u onwaarachtige verklaringen aflegde over uw nationaliteit.

Er kan slechts vastgesteld worden dat u lacunaire, vage en inconsistente verklaringen aflegde omtrent uw identiteit. Doordat u geen zicht biedt op uw werkelijke etnische groep en herkomstplaats verhindert u het onderzoek naar uw nood aan internationale bescherming. De vervolgingsfeiten vloeien immers volledig voort uit uw niet-Arabische stam en Darfoerese herkomst – twee elementen die niet werden aangetoond. Uw etnische groep ligt aan de basis van zowel de discriminatie als de beschuldiging van de affiliatie met een rebellengroep.

In verband met de **aanleiding van uw arrestatie**, dient nog gewezen te worden op de incoherente redenen waarom u genoodzaakt was uw familie te verlaten.

Uw vader was minstens evenzeer betrokken bij het conflict met zijn Arabische werkgever. Hierop gewezen, stelde u simpelweg dat hij een oude man was. In verband met de andere familieleden gaf u aan dat uw zussen beschermd werden door hun echtgenoten en dat uw broer K. niet meer bij uw familie woonde. Volgens u is het conflict "nog steeds niet afgelopen. Zij vragen mijn vader altijd: 'waar zijn uw zonen?'" (notities, p. 18). Deze vraag is opmerkelijk aangezien uw oudere broer J. nog bij uw gezin woonde. Er kan dan ook moeilijk ingezien worden waarom u, als zogenaamde enige overblijvende zoon, het dorp moest verlaten, terwijl uw vader en broer J., twee mannelijke familieleden, wel konden blijven. Dergelijke incoherenties plaatsen meteen vraagtekens bij de omstandigheden waarin u gescheiden raakte van uw familie en gearresteerd werd door de autoriteiten. Zo komt uw asielrelaas reeds op losse schroeven te staan. **De aannemelijkheid van uw relaas wordt verder ondergraven door uw inconsistente en bevreemdende beschrijving van de beschuldigingen geuit door de Sudanese autoriteiten.** U stelde zelf meermaals dat uw vervolgers uitsluitend gefocust waren op uw affiliatie: "alle vragen die ze stelden, hadden één kern: 'bij welke militie horen jullie?'" (notities, p. 19). Gevraagd of u hebt overwogen een valselijke bekentenis te doen, stelde u: "moest ik toen namen hebben gekend van milities, zou ik het hebben gedaan, maar ik wist toen helemaal niets van milities" (notities, p. 22). Het is enorm opmerkelijk dat u, een Sudanese man van niet-Arabische afkomst met wortels in Darfoer, geen enkele rebellengroep bij naam kon noemen. Het is minstens even opmerkelijk dat geen enkele van de medegevangenen, bewakers en ondervragers een rebellengroep vermeldde gedurende de tien maanden dat u dagelijks werd ondervraagd, nota bene over uw affiliatie met rebellengroepen (notities, p. 23). Evenmin herinnerde u zich namen van uw cel- of reisgenoten (notities, p. 21). In contrast met deze onwetendheid, had u tijdens uw eerste interview uw arrestatie als volgt beschreven: "op een avond kwam het leger langs en beschuldigden ze ons ervan lid te zijn van de Awlad al-Nuba rebellen" (vragenlijst CGVS dd. 4 juni 2019, punt 3, vraag 1). Bij confrontatie ontkende u een rebellengroep bij naam te hebben genoemd (notities, p. 23). **U bleek evenmin in staat uw gevangenschap op consistente wijze te beschrijven.** Tijdens uw interview met een DVZ-medewerker sprak u over een opsluiting in de gevangenissen van Zuid-Kusi, Nyala en El Fasher (verklaring DVZ, vraag 10). Op de zetel van het CGVS stelde u enkel opgesloten te zijn geweest ten zuiden van Kosti, terwijl Nyala zich op uw vluchtroute bevond. Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen, reageerde u ontkennend: "nee, dat klopt niet. Ik zei: 'ten zuiden van Kosti'. Ja, de andere niet, nee, in Nyala zat ik niet gevangen" (notities, p. 23). Gevraagd waarom El Fasher voorkwam in het verslag van uw eerste interview, voegde u deze stad plots toe aan uw vluchtroute: "ja, de weg was langs Fasher. Vanuit Nyala naar Fasher naar Geneina" (ibid.).

Aldus rijzen er meteen een aantal twijfels bij de omstandigheden waarin u het land verliet. Eenzelfde bemerking wordt gemaakt over de wijze waarop u aan uw vervolgers kon ontkomen. De praktische modaliteiten van uw **gevangenisontsnapping** blijven vaag. Zo bestaat er onduidelijkheid over de oorzaak van het vuurgevecht en over de omgang tussen de gevangenen en de enige niet-Arabische bewaker die u bevrijdde. Verder bleek u niet vertrouwd met de naam van de jongen die u vergezelde op de lange wandeltocht van de gevangenis naar de autoweg alsook de minstens even lange tocht in de laadruimte van een vrachtwagen van Zuid-Kosti naar Nyala (notities, p. 15, 23). De reactie van de **vrachtwagenchauffeur** is eveneens bevreemdend: "hij vroeg ons wat er aan de hand was. We smeekten en zweerden bij wat we hadden meegemaakt. Dan was hij overtuigd" (notities, p. 23). Er kan maar weinig geloof worden gehecht aan zijn onmiddellijke bereidheid om u te helpen. U was immers een ontsnapte gevangene en persoon die door de Sudanese autoriteiten gevisieerd en waarschijnlijk gezocht werd. Toch was de chauffeur akkoord om twee ontsnapte gevangenen te vervoeren in de laadruimte van zijn truck, op een traject van ruim duizend kilometers, waarbij meerdere controleposten gepasseerd moesten worden die bovendien bemand werden door uw vervolgers. Het is geenszins aannemelijk dat de chauffeur met deze risicovolle onderneming zijn leven waagde voor twee onbekenden. In een land waar de overheidsmilities berucht zijn omwille van hun meedogeneloosheid en onschendbaarheid, kan toch verwacht worden dat gewone burgers zich voorzichtig opstellen ten aanzien van dat overheidsapparaat. Eveneens opmerkelijk is het gemak waarmee u ongezien ruim duizend kilometer kon overbruggen, terwijl u een jaar voordien vrijwel onmiddellijk werd opgepakt aan een controlepost in El Gezira of Witte Nijl (notities, p. 14-15). Tot slot werden er nog een aantal **inconsistenties** vastgesteld in uw vluchtroute. Op de zetel van het CGVS situeerde u het startpunt van uw vluchtroute ten zuiden van Kosti, in de wirayat Witte Nijl (notities, p. 23). Nochtans had u een DVZ-medewerker eerder verteld dat u was vertrokken vanuit Dabal Awlad in het Nuba gebergte, in de wirayat Zuid Kordofan. Tijdens datzelfde interview verklaarde u het land te hebben verlaten in het begin van 2015 (verklaring DVZ, vraag 31). Bij het CGVS sprak u aanvankelijk over de zomer van 2013 (notities, p. 6). Later corrigeerde u dit: "neen, ik heb mijn familie in 2013 verlaten [...]. Ik heb Sudan definitief verlaten in 2014" (notities, p. 17). Er kan enkel vastgesteld worden dat u uw vlucht situeerde in twee (tot drie) verschillende jaartallen.

Uiteindelijk wordt zowel de ernst als de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten fundamenteel ondermijnd door uw laattijdige asielaanvraag. In 2016 kwam u toe op Europees grondgebied. U reisde door Italië en Frankrijk, maar verzocht er geen internationale bescherming (verklaring DVZ, vraag 31). Uit de processen-verbaal van de Belgische politie, gelinkt aan uw vingerafdrukken, blijkt dat u zich al sinds minstens 31 maart 2017 in België bevindt (APFIS nr. C00001139447). In plaats van asiel te vragen, wijdde u zich aan het verdienen van grof geld via mensensmokkel. U verzocht pas internationale bescherming op 15 mei 2019 – maar liefst drie jaar na uw aankomst in Europa, ruim twee jaar na uw aankomst in België en zeven maanden na uw arrestatie op verdenking van mensensmokkel. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die, uiteindelijk, internationale bescherming inroept, mag redelijkerwijs verwacht worden dat hij, indien hij daadwerkelijk nood heeft aan bescherming, zich zo snel mogelijk wendt tot de asielinstanties van het onthaalland. Aldus staat uw laattijdige asielaanvraag haaks op de ernst van uw beweerde terugkeervrees.

Er moet besloten worden dat u uw identiteit en relaas niet aannemelijk kon maken door middel van coherente en consistente verklaringen. De combinatie van uw laattijdige asielaanvraag met de, hierboven uiteengezette, vaagheden en inconsistenties, doen fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten. Zodoende is er in uw hoofde geen vrees voor vervolging, zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, vastgesteld.

Wat betreft de beoordeling van uw nood aan subsidiaire bescherming bij terugkeer naar uw land van herkomst, kunnen volgende opmerkingen worden gemaakt.

Het Commissariaat-generaal is van oordeel dat er geen reden is om uitspraak te doen over het bestaan van een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde. Artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet verplicht namelijk niet dat de voorwaarden voor de toekenning van de subsidiaire bescherming worden nagegaan alvorens te besluiten tot uitsluiting van deze bescherming. Aangezien er, rekening houdend met alle omstandigheden eigen aan uw zaak, ernstige reden zijn om aan te nemen dat de uitsluitingsclausules op u van toepassing zijn, is er geen reden om na te gaan of u bovendien niet voldoet aan de criteria voor de subsidiaire bescherming terwijl u ervan moet worden uitgesloten (naar analogie: Raad van State, arrest 249.122 van 3 december 2020).

Artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet stipuleert dat een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd. In dat verband dient te worden verwezen naar een bepaald element in het administratief dossier, meer bepaald een vonnis van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel, strafzaken, van 28 juni 2019. Uit dit vonnis blijkt dat u als mededader schuldig werd bevonden aan **mensensmokkel met verzwarende omstandigheden**, deelname aan de besluitvorming van een criminele organisatie, en tevens illegaal verblijf. U ging niet in hoger beroep tegen de uitspraak van de correctionele rechtbank waardoor deze intussen definitief is geworden.

Teneinde na te gaan of de feiten in kwestie een ernstig misdrijf vormen in de zin van artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet, kan mutatis mutandis verwezen worden naar de richtsnoeren van het UNHCR inzake de toepassing van artikel 1, par. F, lid b van de Vluchtelingenconventie, waarin gesteld wordt dat met de volgende factoren rekening moet worden gehouden om te bepalen of de ten laste gelegde feiten al dan niet als ernstig kunnen worden gekwalificeerd: de aard van het misdrijf, het toegebrachte leed, het type procedure voor de berechting van het misdrijf, de (aard van de) voorziene straf, en de vraag of de meeste andere rechtssystemen het misdrijf in kwestie eveneens als ernstig zouden beschouwen (UNHCR, "Background Note on the Application of the Exclusion Clauses: Article 1F of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees", Genève, 4 september 2003, randnr. 38-40). Deze factoren kunnen bovendien op zichzelf, of in combinatie met elkaar, leiden tot de conclusie dat de feiten ernstig zijn (zie: EASO judicial Analysis: Exclusion - Articles 12 and 17 Qualification Directive, eerste editie (2016), p. 24).

Wat betreft de aard van de feiten en het toegebrachte leed, kan worden verwezen naar de inhoud van het voormelde vonnis. Uit de resultaten van het uitgevoerde strafonderzoek blijkt duidelijk dat u, samen met zeven andere beklaagden, transmigranten naar het Verenigd Koninkrijk bracht vanuit de snelwegparkings te Wanlin. De bende waartoe u behoorde was betrokken bij een groot aantal mensensmokkeltransporten waarbij dagelijks, van maandag tot zaterdag, tientallen illegaal verblijvende personen werden gesmokkeld (vonnis A. S. H. e.a. nr. 52053/2019 dd. 28 juni 2019 (verder 'vonnis'), p. 2-4, 12-13). Feiten waarvoor u veroordeeld werd, vonden plaats in de periode van 22 juli 2018 tot 7 oktober 2018.

Op basis van het strafonderzoek kon u gelinkt worden aan elf feiten van mensensmokkel (vonnis, p. 6-7). U werd door uw medebeklaagden een specialist in het openen van koelwagens genoemd – u was de enige die dit kon – en liet de slachtoffers in dergelijke wagens instappen waarna u ze opnieuw sloot. Uw rol was bovendien hier niet toe beperkt. U leverde ook nog andere diensten, waaronder het geven van aanwijzingen aan slachtoffers, het uitzoeken van geschikte vrachtwagens, het op de uitkijk staan en het doorgeven van het resultaat van de smokkeloperaties aan een andere beklaagde (vonnis, p. 24-25). Verder blijkt uit de zoekgeschiedenis van uw gsm-toestel dat u in de betreffende periode opzoeken naar vuurwapens had verricht (vonnis, p. 16). De rechtbank besloot dat, in tegenstelling tot de beperkte rol die u voorhoudt te hebben gespeeld, er verschillende elementen zijn waaruit blijkt dat u zeker niet enkel bevelen uitvoerde en toezicht hield. U nam wel degelijk beslissingen binnen de organisatie (vonnis, p. 25). Bovendien werden door de rechtbank verschillende verzwarende omstandigheden bewezen geacht: (i) er werd gebruik gemaakt van de kwetsbare positie van de slachtoffers die zich illegaal op het grondgebied bevonden; (ii) het leven van velen onder hen werd in gevaar gebracht doordat zij getransporteerd werden in koelwagens; (iii) de omvang en frequentie van de activiteiten tonen aan dat van de smokkel een gewoonte werd gemaakt; (iv) er werd direct of indirect gebruik gemaakt van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang; en (v) de feiten vormden een daad van deelneming aan de bedrijvigheid van een criminele organisatie (vonnis, p. 15-16). De rechtbank wees meermaals op het financieel winstbejag van de bendeleden (vonnis, p. 13, 15, 16).

Zij voorts gewezen op het feit dat u veroordeeld werd tot een effectieve hoofdgevangenisstraf van dertig maanden en een geldboete van 2.288 euro (vonnis, p. 38).

Verder, dient benadrukt, oordeelde de rechtbank dat de feiten zowel **ernstig** als aanstootgevend en moreel bijzonder verwerpelijk zijn, aangezien daardoor de openbare orde en veiligheid en de fysieke integriteit van anderen in het gedrang wordt gebracht. Nog volgens de rechtbank getuigt het meewerken aan een dergelijke vorm van georganiseerde criminaliteit van een maatschappelijk laakbare ingesteldheid en een verontrustend gebrek aan normbesef en aan respect voor de menselijke persoon. De rechtbank stelde tevens dat de feiten indicatief zijn van een streven naar louter eigen winstbejag en het misbruik maken van de precaire administratieve en sociale situatie van de mensen die gesmokkeld werden. De daardoor gegenereerde geldstromen, en de ongecontroleerde migratiegolf die de sociale systemen van de landen van bestemming zwaar onder druk zetten, vormen een acute bedreiging voor de openbare orde en veiligheid (vonnis, p. 28). Er werd door de rechtbank geoordeeld dat de hoofdgevangenisstraf van dertig maanden en geldboete van 2.288 euro de enige gepaste maatschappelijke reactie is om u de ernst van uw handelen te doen inzien alsook de beoogde doelstellingen van de bestraffing te verwezenlijken en de herhaling van gelijkaardige feiten te voorkomen.

Uit de aard van de feiten, de straf die u werd opgelegd en de motiveringswijze van de strafrechter blijkt ontegensprekelijk dat u werd veroordeeld voor een 'ernstig misdrijf'. Het door u gepleegde misdrijf valt bovendien niet te verzoenen met de humanitaire inslag van het subsidiaire beschermingsstatuut en de daaruit voortvloeiende internationale bescherming. **Het misdrijf dat u heeft begaan en waarvoor u werd veroordeeld, dient dan ook te worden beschouwd als een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet.**

Tijdens het persoonlijk onderhoud werd u door een medewerker van het CGVS bevraagd over uw veroordeling. U haalde daarbij geen elementen aan die u vrijstelden van uw individuele verantwoordelijkheid bij de door u gepleegde feiten. Integendeel, tot op heden weigert u verantwoordelijkheid op te nemen voor de feiten waarvoor u werd veroordeeld. Evenmin toonde u enig schuldinzicht. U stelde immers dat u zelf probeerde naar het Verenigd Koninkrijk te gaan, maar bij een huiszoeking werd gearresteerd, waarna uw medebeklaagden beweerden dat u betrokken was bij hun criminele organisatie. U volhardde in de stelling niets te maken te hebben met mensensmokkel en noemde de veroordeling onterecht (notities, p. 11). Deze verklaringen staan haaks op zowel uw eerdere verklaringen als op de bevindingen van de strafrechter. Zo had u tijdens het politieonderzoek wel degelijk toegegeven te hebben bijgedragen tot de u verweten mensensmokkelactiviteiten. Toen stelde u dat uw rol zich beperkte tot toezicht houden en vrachtwagens openen. U zou echter uitsluitend te hebben uitgevoerd wat u werd opgedragen door anderen (vonnis, p. 24). Ook tijdens het strafonderzoek trachtte u dus uw daden te minimaliseren. Uw verklaringen werden toen verworpen als ongeloofwaardig, aangezien uit verschillende elementen, waaronder telefoongesprekken, bleek dat u niet enkel bevelen uitvoerde en toezicht hield (vonnis, p. 25).

Uit het geheel van inconsistente en onwaarachtige verklaringen omtrent uw veroordeling blijkt dat u allerm minst enig schuldinzicht heeft omtrent de daden die u heeft gesteld.

Bovenstaande vaststellingen wijzen erop dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat u een ernstig misdrijf heeft gepleegd, in de zin van artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet. Om die reden dient u uitgesloten te worden van de subsidiaire beschermingsstatus.

Wanneer de Commissaris-generaal een verzoeker om internationale bescherming de vluchtelingenstatus weigert en hem uitsluit van de subsidiaire beschermingsstatus, moet hij overeenkomstig artikel 55/4, §4 van de Vreemdelingenwet een advies uitbrengen over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u beweerde vrees voor vervolging. U haalde geen andere elementen aan waaruit blijkt dat u in uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade loopt. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die daarop wijzen. Het CGVS is dan ook van mening dat u kan worden teruggeleid naar Sudan. Een verwijderingsmaatregel is verenigbaar met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De zes documenten die u, in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, bezorgde aan het CGVS, kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. *Het gros van de door u neergelegde kopieën (groene map 'documenten' – stukken 1-5) verwijzen naar uw professionele activiteiten in België. Er moet opgemerkt worden dat uw tewerkstelling niet in vraag wordt gesteld door het Commissariaat, maar evenmin het onderwerp vormt van uw verzoek om internationale bescherming. De stukken tonen geenszins aan dat u bij terugkeer naar Sudan vervolging zou vrezen. De afdrucken van diverse nieuwsartikels opgesteld in het Kinyarwanda (ibid. – stuk 6) werden door u niet toegelicht. Het betreft algemene informatie die geen enkele connectie heeft met Sudan of uw persoonlijke situatie.*

Wat de huidige situatie in Sudan betreft, *lijkt uit de beschikbare informatie (zie COI Focus, 'Soedan. De stand van zaken in Soedan na de coup van 25 oktober 2021' dd. 24 januari 2022, waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt) dat het leger onder leiding van luitenant-generaal Abdel-Fattah al-Burhan op 25 oktober 2021 de overgangsregering en de soevereine raad ontbindt. Burhan roept de noodtoestand uit, en belooft vast te houden aan de grondwettelijke verklaring en het Juba Vredesakkoord, en verkiezingen te organiseren in juli 2023.*

Uit protest tegen de coup vinden er demonstraties plaats en worden er acties van burgerlijke ongehoorzaamheid opgezet in het hele land. De veiligheidsdiensten reageren op hun beurt op deze demonstraties en acties van burgerlijke ongehoorzaamheid met geweld en traangas. Daarbij zijn er sinds 25 oktober zeker 72 personen om het leven gekomen en meer dan 2000 mensen zouden gewond zijn geraakt. De demonstraties blijven aanhouden, en ook de repressie door de veiligheidsdiensten stopt niet. Er vinden ook arrestaties plaats van politieke en mensenrechtenactivisten, journalisten, advocaten, leden van lokale resistance committees, demonstranten en omstaanders die naar de demonstraties keken in Khartoem en andere steden over het hele land, ook in de perifere gebieden Darfoer en de Two Areas. Daarnaast zijn er meer dan 100 regeringsofficieren en politici gearresteerd.

Abdalla Hamdok tekent op 21 november 2021 een 14-delige overeenkomst met het leger waarop hij opnieuw wordt aangesteld als premier. De deal voorziet in de aanstelling van een onafhankelijk technocratisch kabinet onder leiding van Abdalla Hamdok totdat er verkiezingen worden gehouden. Prodemocratische groepen doen de deal tussen Burhan en Hamdok af als verraad. Ook de betogers verwerpen elke overeenkomst die Burhan de leiding geeft over Sudan. Het bloedvergieten stopt niet na het akkoord tussen Burhan en Hamdok. Verschillende grote demonstraties, de zogenaamde Marches of the Millions, blijven elkaar opvolgen. Daarbij treden de veiligheidstroepen repressief en gewelddadig op. Er blijven arrestaties van activisten en prodemocratische figuren plaatsvinden. Burhan herstelt op 26 december 2021 eveneens de volledige bevoegdheden van de General Intelligence Service (GIS) (voorheen NISS) waardoor de GIS opnieuw burgers kan arresteren en vasthouden. Het geweld van de veiligheidstroepen treft ook gezondheidswerkers, ziekenhuizen en patiënten. Het leger probeert het verhaal over de politieke situatie in het land te beheersen door hard op te treden tegen de pers. De geraadpleegde bronnen bevatten echter geen indicaties waaruit blijkt dat het nieuwe regime zich specifiek keert tegen de personen die tot een niet-Arabische etnie behoren die afkomstig zijn uit Darfoer en de Two Areas, of dat het geweld tegen deze personen intensifieert.

Op 2 januari 2022 treedt premier Abdalla Hamdok af te midden van een politieke impasse.

Tijdens zijn televisieoptreden die zondagavond verklaart hij dat hij er niet in geslaagd is een compromis te vinden tussen de heersende generaals en de prodemocratische groepen. De protestbeweging dringt aan op een volledige burgerregering om de overgang te leiden, een eis die wordt afgewezen door de generaals die zeggen dat de macht alleen aan een gekozen regering zal worden overgedragen. Na het aftreden van premier Hamdok roepen prodemocratische groepen op tot nieuwe massale demonstraties. Sudanese veiligheidstroepen houden zich klaar en verhogen hun aanwezigheid in Khartoem. Zonder premier of burgerregering hebben het leger, voormalige rebellengroepen en de RSF (Rapid Security Forces) de controle over Sudan. Er is geen parlement om een nieuwe premier aan te stellen. Ondertussen werken verschillende actoren aan initiatieven om de politieke transitie weer op de rails te krijgen. Afgezien van de groeiende internationale druk op de militaire leiders, groeit ook de interne kritiek en die is niet langer beperkt tot de straat.

Niettegenstaande er nog steeds sprake is van een politieke crisis, en van geweld en arrestaties vanwege de overheidsdiensten, blijkt nergens uit de beschikbare informatie dat de recente ontwikkelingen in Sudan van dien aard zijn dat er sprake is van een systematische vervolging omwille van politieke redenen. Het geweld door de veiligheidsdiensten waarvan sprake kadert binnen het hardhandig neerslaan van protesten en demonstraties, waarbij er doden en gewonden kunnen vallen, en er demonstranten en eventuele omstaanders worden gearresteerd. Daarnaast vinden er arrestaties plaats van personen met een specifiek profiel (zoals politieke en mensenrechtenactivisten, journalisten en persmedewerkers, advocaten, leden van lokale resistance committees, ...). De geraadpleegde bronnen bevatten evenmin indicaties waaruit blijkt dat het nieuwe regime zich specifiek keert tegen personen die tot een niet-Arabische etnie behoren die afkomstig zijn uit Darfoer en de Two Areas, of dat het geweld tegen deze personen intensifieert.

En niettegenstaande er sprake is van intensiverend geweld in Darfoer, hernieuwd etnisch geweld in de Two Areas in het zuiden, en boerenprotesten in het noorden van het land, blijkt uit de beschikbare informatie dat het type geweld waarvan sprake is na de militaire coup, namelijk het hardhandig neerslaan van protesten en demonstraties door de veiligheidsdiensten, niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Uit het geheel van voorgaande vaststellingen dient dan ook te worden geconcludeerd dat een loutere verwijzing naar de algemene situatie en de recente ontwikkelingen in Sudan thans niet volstaat om aan te tonen dat een verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van zijn vraag naar internationale bescherming, waarbij hij zijn vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk. Er dient evenwel te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent deze vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

C.Conclusie

U komt niet in aanmerking voor de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Steunend op artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet wordt u uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker voert in het verzoekschrift als enig middel het volgende aan:

"Appreciatiefout en schending van :

- de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7, 55/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen ;*
- het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt,".*

Hij ontwikkelt dit middel als volgt:

"2.1. Asielmotieven

Verzoeker vraagt de internationale bescherming omdat hij vervolgingen/ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Sudan, omwille van :

- eerdere vervolgingsfeiten;
- de situatie van repressie in Sudan;
- zijn behoren tot een niet-Arabische ethnische groep;
- het feit dat hij asiel aanvroeg in België;
- de veiligheidssituatie waardoor hij blootgesteld wordt aan willekeurig geweld (verhoogd risico omwille van zijn profiel, zie hieronder);

Vervolgelingen omwille van zijn behoren tot een niet-Arabische ethnische groep, en omwille van het feit dat hij asiel aanvroeg in België, houden duidelijke verbanden met de criteria vermeld in de definitie van vluchteling, nl de criteria van ras, behoren tot een bepaalde sociaal groep, en politieke overtuigingen. In hoofdorde dient dus onderzocht te worden of verzoeker als vluchteling erkend dient te worden.

2.2 Uitsluitingsclausule

2.2.1. Geen uitsluiting van de vluchtelingenstatus

Het CGVS stelt dat verzoeker uitgesloten moet worden van de subsidiaire bescherming, maar sluit hem niet uit van de vluchtelingenstatus.

Er bestaat geen afdoende reden om verzoeker uit te sluiten van de vluchtelingenstatus.

2.2.2. Betwisting van de uitsluitingsclausule

De door verzoeker gepleegde feiten vallen niet onder de definitie van "ernstig misdrijf" van het artikel 55/4, §1, c) Vw. Hij niet mag uitgesloten worden van de beschermingsstatus.

Uw Raad zette de principen uiteen in een arrest nr. 243 183 dd. 27.10.2020 :

[...]

Verskillende criteria kunnen worden gebruikt bij de beoordeling van de ernst van een misdrijf, waaronder:

- de aard van de daad;
- de straf: een verwijzing naar de maximumstraf die kan worden opgelegd kan worden gemaakt, of de lengte van de opgelegde straf bij een veroordeling;
- de werkelijke schade voor het slachtoffer of de eigendom;
- de toegepaste procedureregels om het misdrijf te vervolgen, zoals de kwalificatie in het strafrecht.

[...]

Uw Raad preciseerde welke misdrijven voldoende ernstig zijn in een arrest nr. 236 778 dd. 11.06.2020):

[...]

Verzoekende partij is van oordeel dat de feiten geïllustreerd in de bestreden beslissing niet ernstig genoeg zijn.

Verzoeker werd veroordeeld voor zijn behoor tot een bende die betrokken was bij mensensmokkeltransporten, maar :

- hij was er maar betrokken voor een korte periode, van 22/07/18 tot 7/10/2018 ;
- de hoofdgevangenisstraf waartoe hij veroordeeld werd is dertig maanden en een geldboete van 2.288 euro, wat niet bijzonder zwaar is rekening houdend dat voor zulke feiten de maximumstraf 5 jaar, of zelfs tot 20 jaar gevangenisstraf is wanneer er bepaalde verzwarende omstandigheden zijn (art. 77bis Vw en volg.) ;
- geen verzwarende omstandigheden zoals voorzien in artikele 77ter tot 77quinquies Vw werden weerhouden ;
- verzoeker werd voor geen andere feit veroordeeld ;
- verzoeker probeerde zelf op deze manier naar het Verenigd Koninkrijk te gaan : hij was bereid om dezelfde risico's te nemen ;
- verzoeker bevond zich zelf in een kwetsbare positie, door zijn exiel, de onmogelijkheid om te werken, een precaire administratieve situatie, zijn vlucht voor een beter toekomst, en zijn blootstelling, omwille van zijn situatie, aan allerlei bende en grote criminele organisaties die van personen in gelijkaardige situaties profiteren ;

Rekening houdend met deze elementen dient vastgesteld te worden dat een uitsluitingsclausule niet van toepassing is.

2.3. Nood aan internationale bescherming en risico's in geval van terugkeer

2.3.1. Internationale bescherming of non-refoulement clausule

In hoofddeel is verzoeker van oordeel dat de risico's die hij loopt ertoe moeten leiden tot de toekenning van de internationale bescherming, daar een uitsluitingsclausule niet geschikt is (zie hierboven).

In subsidiaire orde vraagt verzoeker dat uw Raad zich uitsprekt over de non-refoulement clausule en vaststelt dat hij niet mag verwijderd worden.

Verzoeker is inderdaad van mening dat uw Raad bevoegd is, conform artikel 39/2 Vw, om de motivering van het CGVS (over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 Vw) te hervormen : het advies over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 Vw vormt deel van de beslissing onderworpen aan de controle van uw Raad (artikel 55/5/1, §3, Vw, eigen onderstreping: "Wanneer de Commissaris-generaal de subsidiaire beschermingsstatus intrekt met toepassing van paragraaf 1 of van paragraaf 2, 1°, verstrekt hij in het kader van zijn beslissing een advies over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 »). De beslissing is in zijn geheel onderworpen aan de controle van Uw Raad, inbegrepen dit advies.

Volgens artikel 39/2 Vw kan de Raad "de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevestigen of hervormen", en de schatting van de risico's in geval van terugkeer maakt deel uit van de beslissing van het CGVS en de motivering waarover uw Raad zich moet uitspreken. Volgens de devolutieve werking van het beroep in vollerechtsmacht moet de Raad zich ook uitspreken over de risico's in geval van terugkeer, en de analyse van het CGVS daaromtrent.

De kwestie of dit advies een administratieve beslissing is op zich, is niet relevant, daar de wetgever heeft aangeduid dat het advies deel uitmaakt van de beslissing, en dat de Raad bevoegd is om de beslissing (de gehele beslissing) te hervormen.

In tegenstelling tot wat het CGVS heeft besloten is een verwijderingsmaatregel naar verzoeker zijn land van herkomst onverenigbaar met de artikelen 48/3 en 48/4 Vw.

2.3.2. Toekening van de vluchtelingenstatus of, in subsidiaire orde, de subsidiaire bescherming

2.3.2.1. Sudanese nationaliteit en behoren tot een niet-Arabische etnische groep

De Sudanese nationaliteit van verzoeker staat niet ter discussie : in de motivering van de bestreden beslissing vestigt het CGVS zijn motivering op de betwisting van verzoekers' "etnische groep en plaats van herkomst".

Verder in de bestreden beslissing analyseert het CGVS de situatie en risico's voor verzoeker in Sudan, rekening houdend met het feit dat hij Sudaan is, en dat hier behoort tot een niet-Arabische etnische groep. Deze twee elementen worden niet betwist door het CGVS, en zelfs als vaststaand beschouwd. Men leest in de bestreden beslissing : « Het CGVS is dan ook van mening dat u kan worden teruggeleid naar Sudan », « De geraadpleegde bronnen bevatten evenmin indicaties waaruit blijkt dat het nieuwe regime zich specifiek keert tegen personen die tot een niet-Arabische etnie behoren die afkomstig zijn uit Darfoer en de Two Areas, of dat het geweld tegen deze personen intensifieert. ».

Het CGVS kent ook toe dat verzoeker afkomstig is uit Darfoer en/of de Two Areas (ie South Kordofan and Blue Nile states).

Voor het overige betwist verzoeker de motivering van de bestreden beslissing waardoor het CGVS ontkent zijn etnie en verblijfplaats, en verwijst naar zijn verklaringen die als afdoende dienen beschouwd te worden, maar de niet betwiste elementen zijn al afdoende om vast te stellen dat hij ernstige risico's loopt in geval van terugkeer naar Sudan (zie hieronder).

Verzoeker wenst ook te benadrukken dat hij zich als Erytreer verklaarde in het verleden om te vermijden om gearresteerd en verwijderd te worden. Hij kreeg het advies om dit te doen, en het lukte hem. Er waren toen geen deportatie voor Erytreers, in tegenstelling tot wat met de Sudanese onderdanen gebeurden, omwille van het feit dat verschillende staten met de Sudanese regering samenwerkten voor de identificatie en uitwijzing. Hij vroeg niet asiel vroeger aan in België omdat hij vreesde een Dublinprocedure naar Italië, waar hij weet dat hij geen toegang tot de asielpprocedure zal krijgen, noch enige passende vorm van opvang.

Verzoeker bevestigt dat hij niet precies weet waar hij geboren werd, daar zijn ouders zich vaak verplaatsten voor hun agrarische/landbouw activiteiten. Hij is opgegroeid in El Gezira, in het dorp Khamsin. Voor zijn vertrek verbleef hij in Um Gedian.

Hij behoort tot de Mararit ethnïe (non-Arabiër ethnische groep), en weet dit van zijn ouders. Hij heeft een voldoende kennis van deze ethnïe.

2.3.2.2. Gegrunde vrees voor vervolgingen en risico's op ernstige schade

2.3.2.2.1. Eerdere vervolgingsfeiten

Verzoeker verwijst naar zijn eerdere verklaringen waardoor blijkt dat hij al vervolgd werd. Hij volhardt met zijn betoog, en stelt dat het CGVS niet mag gevolgd worden waar hij besluit dat verzoekers relaas ongeloofwaardig is.

Verzoeker is van mening dat het CGVS niet op afdoende wijze rekening heeft gehouden met het feit dat de gebeurtenissen een lange tijd geleden plaatsvonden, wat ook een invloed heeft op de details dat hij daarover kan verschaffen en dingen dat hij zich kan herinneren.

Deze eerdere vervolgingsfeiten moeten ertoe leiden om te beschouwen dat hij risico's loopt om opnieuw vervolgd te worden/het slachtoffer te zijn van ernstige schade.

2.3.2.2.2. Vrees en risico's op basis van vaststaande elementen

Rekening houdend met verzoekers (onbetwiste) profiel en persoonlijke situatie dient vastgesteld te worden dat hij risico's loopt of vervolgingen, of, in subsidiaire orde, dat hij in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming :

- Hij is een Sudanese onderdaan ;
- Hij heeft asiel aangevraagd in België ;
- Hij zal terugkeren in hoedanigheid van « terugkeerder » ;
- Hij is afkomstig uit Darfour en/of The Two Area ;
- Hij behoort tot een non-Arabiër ethnische groep ;
- Hij werd veroordeeld in België voor mensensmokkel ;

Verzoeker stelt vast dat het CGVS zich op gedateerde informatie baseert, nl een CEDOCA-verslag van 17 augustus 2020.

De situatie in Sudan is sindsdien aanzienlijk verslechterd :

[...]

Het ander CEDOCA-verslag waarnaar verwerende partij verwijst dd 24/01/2022 beperkt zich tot een politieke analyse, en vormt geen afdoend onderzoek van de situatie in Sudan om verzoekers' nood aan internationale bescherming te analyseren.

Er wordt bovendien in dat verslag het volgende vermeld, waaruit blijkt dat er sprake is van "intensiverend geweld" :

[...]

Uit de hierboven aangehaalde en recente informatie blijkt dat burgers in Darfour en The Two Areas, blootgesteld worden aan willekeurig geweld in het kader van de burgeroorlog.

Men dient ook rekening te houden met de strenge repressie in Sudan en de zeer onstabiele situatie en risico's op escalering met de toekomstige verkiezingen.

Bovendien is het aanvragen van asiel in het België een uiting van oppositie aan de Sudanese regime, en de verslagen tonen dat opponante vervolgd worden.

Het lot van terugkeerders, en de informatie die de veiligheidsdiensten verzamelen over de Sudanese diaspora is zeer zorgwekkend (zie CEDOCA-verslag dd 17/08/2020) :

[...]

Uit het verslag van Home Office dd oktober 2021 blijkt ook dat mensen die behoren tot niet-Arabisch ethnische groepen bijzonder geïsoleerd worden en slachtoffers zijn van vervolgingen en ernstige schade ([url]):

[...]

Er dient dus vastgesteld te worden dat verzoeker gegrunde vrees heeft voor vervolgingen die verbonden zijn aan criteria voorzien in de Geneefse Conventie (ras, behoren tot een bepaalde sociaal groep (ethnische groep en/of terugkeerder), en politieke reden gelinkt van zijn asielaanvraag).

In ondergeschikte orde, dient vastgesteld te worden dat hij risico's loopt op ernstige schade en dat hij de subsidiairebescherming moet worden toegekend. De hierboven opgesomde elementen van zijn persoonlijk profiel verhogen de risico's voor hem.

Er zijn geen afdoende redenen om vast te stellen dat hij uitgesloten moet worden van de subsidiaire bescherming, en in geval van toepassing van een uitsluitingsclausule, dient vastgesteld te worden dat, rekening houdend met de risico's die hij loopt in Sudan, hij niet mag verwijderd worden naar Sudan.

In ondergeschikte orde, vraagt verzoeker dat uw Raad de bestreden beslissing vernietigd, daar het CGVS de aanvraag niet op zorgvuldige wijze heeft onderzocht, zich op gedateerde en/of onvoldoende

informatie is gebaseerd, en geen rekening heeft gehouden met de situatie van afgewezen asielzoekers die uitgewezen worden naar Sudan."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Soedan omwille van eerdere vervolgingsfeiten, de situatie van repressie in Soedan, zijn behoren tot een niet-Arabische etnische groep en het feit dat hij asiel aanvraag in België.

5. Er wordt echter geen geloof gehecht aan verzoekers (bovendien wisselende) verklaringen over zijn identiteit, met name de etnische groep waartoe hij zou behoren en zijn plaats van herkomst.

Vooreerst legt verzoeker geen enkel stuk voor dat zijn identiteit kan staven. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet nochtans waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

Verzoeker kon zijn identiteit en afkomst evenmin middels zijn verklaringen aannemelijk maken. Zo bleek zijn kennis van zijn eigen etnische achtergrond erg gebrekkig en kon zijn kennis van zijn familiale achtergrond en regio van herkomst, Darfoer, allerminst overtuigen, gelet op de volgende vaststellingen:

- Verzoeker had geen doorleefde kennis over de Mararit (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities), p. 11-12).
- Ondanks het feit dat zijn ouders onderling Mararit spraken, ontbrak het verzoeker aan enige vertrouwdheid met deze taal (notities, p. 6).
- Verzoeker heeft geen kennis van de geschiedenis, spreiding buiten Sudan, etnische verwantschappen of subgroepen van de Mararit (notities, p. 12).
- Verzoeker kon niet aangeven waar zijn ouders precies werden geboren (notities, p. 5).
- Gevraagd naar de etnische opbouw van Darfoer, kon verzoeker slechts drie niet-Arabische stammen identificeren (notities, p. 12).
- Zijn kennis van het conflict in Darfoer was onaannemelijk beperkt (notities, p. 12-13).
- Verzoekers verklaringen over de redenen waarom en omstandigheden waarin zijn ouders verhuisden van Zuid-Darfoer naar een regio in El Gezira met hoofdzakelijk Arabische stammen, alsook over hun recente terugkeer naar Darfoer, zijn geenszins aannemelijk (notities, p. 7-8, 16).

De loutere stelling in het verzoekschrift dat verzoeker wél voldoende kennis heeft over zijn etnie, doet geen afbreuk aan voorgaande pertinente vaststellingen die steun vinden in het administratief dossier en die geenszins *in concreto* ontkracht worden in het verzoekschrift.

6. Daarenboven legde verzoeker doorheen zijn asielpcedure tegenstrijdige verklaringen af over zijn geboorteplaats en gaf hij zich bij identiteitscontroles door de Belgische politie meermaals uit als Eritreeër.

De stelling in het verzoekschrift dat verzoeker niet weet waar hij geboren werd, omdat zijn ouders zich vaak verplaatsten voor hun landbouwactiviteiten, kan niet verklaren waarom verzoeker doorheen de asielpcedure verschillende verklaringen aflegde over zijn geboorteplaats of afkomst, indien hij dit in werkelijkheid niet wist.

De uitleg in het verzoekschrift dat verzoeker in het verleden verklaarde Eritrees te zijn om niet gearresteerd en verwijderd te worden, kan zijn jarenlang bedrieglijk handelen niet vergoelijken. Bovendien is de kans om gerepatriëerd te worden steeds aanwezig in hoofde van iemand die geen geldige verblijfstitel heeft. Deze onzekerheid kan net worden weggenomen door, onder iemands werkelijke identiteit en nationaliteit, internationale bescherming te verzoeken dan wel een andere procedure op te starten voor machtiging om op het Belgisch grondgebied te verblijven.

7. Verzoeker kan - noch middels stukken noch middels verklaringen - zijn werkelijke etnische groep en herkomstplaats aannemelijk maken. De door hem aangevoerde “eerdere” vervolgingsfeiten vloeien volledig voort uit zijn beweerde maar niet geloofwaardig bevonden behoren tot een niet-Arabische stam en herkomst uit Darfoer, waardoor deze feiten (in die omstandigheden) niet hebben kunnen plaatsgevonden.

8. Tevens wordt nog opgemerkt dat de waarachtigheid van de beweerde vervolgingsfeiten verder ondermijnd wordt door de volgende vaststellingen:

- Verzoeker verbleef sinds 2016 op Europees grondgebied, hij reisde door Italië en Frankrijk, en hij was minstens sinds 31 maart 2017 in België, maar hij verzocht pas internationale bescherming op 15 mei 2019, zijnde drie jaar na zijn aankomst in Europa, ruim twee jaar na zijn aankomst in België en dan nog zeven maanden na zijn arrestatie op verdenking van mensensmokkel. Dat verzoeker zo lang wachtte alvorens een verzoek om internationale bescherming in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging. Dit vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.
- Verzoekers verklaringen over de aanleiding van zijn arrestatie, de beschuldigingen geuit door de Soedanese autoriteiten, zijn gevangenschap en de omstandigheden waarin hij het land verliet zijn geenszins overtuigend. De stelling in het verzoekschrift dat de gebeurtenissen een lange tijd geleden plaatsvonden, “*wat ook een invloed heeft op de details dat hij daarover kan verschaffen en dingen dat hij zich kan herinneren*”, kan het totale gebrek aan geloofwaardige en doorleefde verklaringen geenszins verschonen.

Het komt in de eerste plaats aan verzoeker toe om aan de hand van een coherent relaas, achtergrondkennis van zijn leefwereld en voor zijn relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken, waar hij ernstig in gebreke blijft.

9. De citaten in het verzoekschrift aangaande de algemene veiligheidssituatie en mensenrechtenschendingen in Soedan volstaan niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier - gelet op wat voorafgaat - in gebreke.

10. In het verzoekschrift wordt nog aangebracht dat het verzoeken om internationale bescherming in België een uiting is van oppositie aan het Soedanees regime en dat de informatie aantoont dat opposanten vervolgd worden. Verzoeker stelt tevens dat het lot van terugkeerders zeer zorgwekkend is en verwijst dienaangaande naar een CEDOCA-verslag van 17 augustus 2020.

Uit de informatie die verzoeker aanhaalt kan echter geenszins blijken dat iedere Soedanees die uit het buitenland terugkeert enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde asielzoeker is - en hierdoor beweerdelijk aan de oppositie gelinkt zou worden - een risico loopt om het slachtoffer te worden van een vervolging, noch dat hij een reëel risico loopt om ernstige schendingen te ondergaan in de zin van de subsidiaire bescherming.

11. De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen voor het overige niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas en het benadrukken van zijn Soedanese nationaliteit en - ongeloofwaardig geachte - behoren tot de Mararit-etnie en herkomst uit Darfoer. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

12. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

13. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Bijgevolg kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

14. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus.

15. Artikel 55/4, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt: "*Een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat:*

a) *hij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft gepleegd zoals gedefinieerd in de internationale instrumenten waarmee wordt beoogd regelingen te treffen ten aanzien van dergelijke misdrijven;*

b) *hij zich schuldig heeft gemaakt aan handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties als vervat in de preambule en de artikelen 1 en 2 van het Handvest van de Verenigde Naties;*

c) *hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd;*

Het eerste lid is van toepassing op personen die aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de hierboven genoemde misdrijven of daden."

Artikel 55/4, §4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: “Wanneer de Commissaris-generaal uitsluit van subsidiaire beschermingsstatus, verstrekt hij in het kader van zijn beslissing een advies over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4.”

De beslissing tot uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus bestaat derhalve uit twee onderdelen die als op zichzelf staand moeten worden beschouwd.

16. Het eerste onderdeel heeft betrekking op de uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus in toepassing van artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet ingevolge de vaststelling dat *in casu* verzoeker veroordeeld werd voor een ernstig misdrijf.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft deze bevoegdheid op grond van artikel 57/6, eerste lid, 5° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: “De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd:

[...]

5° om de vreemdeling bedoeld in artikel 53 van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus uit te sluiten op basis van de artikelen 55/2 en artikel 55/4;

[...]”.

In de memorie van toelichting bij het ontwerp dat heeft geleid tot de invoeging van artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet wordt “voor de invulling van het begrip ‘ernstig misdrijf’ *mutatis mutandis* verwezen [...] naar de punten 155 tot 158 van de ‘Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié au regard de la Convention de 1951 et du Protocole de 1967 relatifs au statut de réfugiés’, uitgegeven door de UNHCR (Genève, 1979, herwerkt in januari 1992, niet beschikbaar in het Nederlands)”. Hieruit volgt dat het bedoelde misdrijf voldoende ernstig moet zijn, waarvoor rekening moet worden gehouden met de aard van de daad, de daardoor veroorzaakte schade, de wijze waarop het misdrijf werd gesteld, de strafmaat en de vraag of de meerderheid van de rechtspraak de daad als ernstig beschouwt. Er moet rekening worden gehouden met alle pertinente factoren, inbegrepen de eventuele verzachtende maar ook verzwarende omstandigheden zoals het strafregister van de betrokkene. Het feit dat de betrokkene zijn straf reeds heeft uitgezeten of gratie of amnestie heeft gekregen, moet eveneens in rekening worden gebracht. De individuele verantwoordelijkheid voor een ernstig misdrijf moet blijken en deze vloeit in het algemeen voort uit het feit dat de betrokkene bewust het misdrijf heeft gepleegd of er op substantiële wijze aan heeft bijgedragen. Het is niet vereist dat hij het misdrijf fysiek heeft gepleegd, het aanzetten tot, de medeplichtigheid of de deelname aan een gemeenschappelijk criminele onderneming kunnen volstaan (*Parl. St. Kamer, 2005-2006, nr. 2578/001, 109*).

In casu blijkt uit een vonnis van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel, strafzaken, van 28 juni 2019 dat verzoeker als mededader schuldig werd bevonden aan mensensmokkel met verzwarende omstandigheden, deelname aan de besluitvorming van een criminele organisatie en tevens illegaal verblijf. Verweerder stelt in de bestreden beslissing hieromtrent:

“Wat betreft de aard van de feiten en het toegebrachte leed, kan worden verwezen naar de inhoud van het voormelde vonnis. Uit de resultaten van het uitgevoerde strafonderzoek blijkt duidelijk dat u, samen met zeven andere beklaagden, transmigranten naar het Verenigd Koninkrijk bracht vanuit de snelwegparkings te Wanlin. De bende waartoe u behoorde was betrokken bij een groot aantal mensensmokkeltransporten waarbij dagelijks, van maandag tot zaterdag, tientallen illegaal verblijvende personen werden gesmokkeld (vonnis H.A.S. e.a. nr. 52053/2019 dd. 28 juni 2019 (verder ‘vonnis’), p. 2-4, 12-13). Feiten waarvoor u veroordeeld werd, vonden plaats in de periode van 22 juli 2018 tot 7 oktober 2018. Op basis van het strafonderzoek kon u gelinkt worden aan elf feiten van mensensmokkel (vonnis, p. 6-7). U werd door uw medebeklaagden een specialist in het openen van koelwagens genoemd – u was de enige die dit kon – en liet de slachtoffers in dergelijke wagens instappen waarna u ze opnieuw sloot. Uw rol was bovendien hier niet toe beperkt. U leverde ook nog andere diensten, waaronder het geven van aanwijzingen aan slachtoffers, het uitzoeken van geschikte vrachtwagens, het op de uitkijk staan en het doorgeven van het resultaat van de smokkeloperaties aan een andere beklaagde (vonnis, p. 24-25). Verder blijkt uit de zoekgeschiedenis van uw gsm-toestel dat u in de betreffende periode opzoeken naar vuurwapens had verricht (vonnis, p. 16). De rechtbank besloot dat, in tegenstelling tot de beperkte rol die u voorhoudt te hebben gespeeld, er verschillende elementen zijn waaruit blijkt dat u zeker niet enkel bevelen uitvoerde en toezicht hield. U nam wel degelijk beslissingen binnen de organisatie (vonnis, p. 25).

Bovendien werden door de rechtbank verschillende verzwarende omstandigheden bewezen geacht: (i) er werd gebruik gemaakt van de kwetsbare positie van de slachtoffers die zich illegaal op het grondgebied bevonden; (ii) het leven van velen onder hen werd in gevaar gebracht doordat zij getransporteerd werden in koelwagens; (iii) de omvang en frequentie van de activiteiten tonen aan dat van de smokkel een gewoonte werd gemaakt; (iv) er werd direct of indirect gebruik gemaakt van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang; en (v) de feiten vormden een daad van deelneming aan de bedrijvigheid van een criminele organisatie (vonnis, p. 15-16). De rechtbank wees meermaals op het financieel winstbejag van de bendeleden (vonnis, p. 13, 15, 16).

Zij voorts gewezen op het feit dat u veroordeeld werd tot een effectieve hoofdgevangenisstraf van dertig maanden en een geldboete van 2.288 euro (vonnis, p. 38).

Verder, dient benadrukt, oordeelde de rechtbank dat de feiten zowel **ernstig** als aanstootgevend en moreel bijzonder verwerpelijk zijn, aangezien daardoor de openbare orde en veiligheid en de fysieke integriteit van anderen in het gedrang wordt gebracht. Nog volgens de rechtbank getuigt het meewerken aan een dergelijke vorm van georganiseerde criminaliteit van een maatschappelijk laakbare ingesteldheid en een verontrustend gebrek aan normbesef en aan respect voor de menselijke persoon. De rechtbank stelde tevens dat de feiten indicatief zijn van een streven naar louter eigen winstbejag en het misbruik maken van de precaire administratieve en sociale situatie van de mensen die gesmokkeld werden. De daardoor gegenereerde geldstromen, en de ongecontroleerde migratiegolf die de sociale systemen van de landen van bestemming zwaar onder druk zetten, vormen een acute bedreiging voor de openbare orde en veiligheid (vonnis, p. 28). Er werd door de rechtbank geoordeeld dat de hoofdgevangenisstraf van dertig maanden en geldboete van 2.288 euro de enige gepaste maatschappelijke reactie is om u de ernst van uw handelen te doen inzien alsook de beoogde doelstellingen van de bestraffing te verwezenlijken en de herhaling van gelijkaardige feiten te voorkomen."

De argumentatie in het verzoekschrift - met name dat verzoeker voor een korte periode veroordeeld werd, dat zijn hoofdgevangenisstraf niet bijzonder zwaar is rekening houdend met de mogelijke maximumstraffen, dat er volgens hem geen verzwarende omstandigheden "zoals voorzien in artikel 77ter tot 77quinquies Vw" werden weerhouden, dat hij voor geen ander feit veroordeeld werd, dat hij bereid was dezelfde risico's als zijn slachtoffers te nemen en dat hij zich zelf "in een kwetsbare positie [bevond], door zijn exiel, de onmogelijkheid om te werken, een precaire administratieve situatie, zijn vlucht voor een beter toekomst, en zijn blootstelling, omwille van zijn situatie, aan allerlei bende en grote criminele organisaties die van personen in gelijkaardige situaties profiteren" - doet niets af aan de ernst van de misdrijven waarvoor hij in 2019 veroordeeld werd en doet dan ook geen afbreuk aan het voorgaande.

Er kan enkel, samen met verweerder, worden vastgesteld dat verzoekers handelingen niet te verzoenen zijn met de humanitaire inslag van het subsidiaire beschermingsstatuut en de daaruit voortvloeiende internationale bescherming.

Bij het voorstaande voegt zich de motivering in de bestreden beslissing die stelt:

"Tijdens het persoonlijk onderhoud werd u door een medewerker van het CGVS bevraagd over uw veroordeling. U haalde daarbij geen elementen aan die u vrijstelden van uw individuele verantwoordelijkheid bij de door u gepleegde feiten. Integendeel, tot op heden weigert u verantwoordelijkheid op te nemen voor de feiten waarvoor u werd veroordeeld. Evenmin toonde u enig schuldinzicht. U stelde immers dat u zelf probeerde naar het Verenigd Koninkrijk te gaan, maar bij een huiszoeking werd gearresteerd, waarna uw medebeklaagden beweerden dat u betrokken was bij hun criminele organisatie. U volhardde in de stelling niets te maken te hebben met mensensmokkel en noemde de veroordeling onterecht (notities, p. 11). Deze verklaringen staan haaks op zowel uw eerdere verklaringen als op de bevindingen van de strafrechter. Zo had u tijdens het politieonderzoek wel degelijk toegegeven te hebben bijgedragen tot de u verweten mensensmokkelactiviteiten. Toen stelde u dat uw rol zich beperkte tot toezicht houden en vrachtwagens openen. U zou echter uitsluitend te hebben uitgevoerd wat u werd opgedragen door anderen (vonnis, p. 24). Ook tijdens het strafonderzoek trachtte u dus uw daden te minimaliseren. Uw verklaringen werden toen verworpen als ongeloofwaardig, aangezien uit verschillende elementen, waaronder telefoongesprekken, bleek dat u niet enkel bevelen uitvoerde en toezicht hield (vonnis, p. 25). Uit het geheel van inconsistente en onwaarachtige verklaringen omtrent uw veroordeling blijkt dat u allerm minst enig schuldinzicht heeft omtrent de daden die u heeft gesteld."

Overeenkomstig artikel 14 PR RVV werd verzoeker ter zitting ondervraagd en hij verklaarde dat hij onschuldig was en zelf een slachtoffer te zijn; uit verzoekers verklaringen blijkt derhalve nogmaals dat hij geen inzicht heeft in de feiten waarvoor hij werd veroordeeld.

De Raad treedt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze oordeelt dat de door verzoeker gepleegde misdrijven als ernstige misdrijven in de zin van artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet dienen te worden gekwalificeerd en dat verzoeker derhalve dient te worden uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus.

17. Het tweede onderdeel vloeit voort uit artikel 57/6 eerste lid, 13° van de Vreemdelingenwet *juncto* artikel 55/4, § 4 van diezelfde wet. Krachtens deze bepaling verstrekt de commissaris-generaal, wanneer hij uitsluit van subsidiaire beschermingsstatus, een advies over de vraag of een verwijderingsmaatregel naar het land van herkomst van de betrokkene in overeenstemming is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen adviseerde als volgt: *“Uit het geheel van voorgaande vaststellingen dient dan ook te worden geconcludeerd dat een loutere verwijzing naar de algemene situatie en de recente ontwikkelingen in Sudan thans niet volstaat om aan te tonen dat een verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van zijn vraag naar internationale bescherming, waarbij hij zijn vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk. Er dient evenwel te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent deze vrees voor vervolging aannemelijk te maken.”*

Waar in het verzoekschrift wordt gevraagd dat de Raad zich uitspreekt over de non-refoulementclausule en vaststelt dat verzoeker niet verwijderd mag worden, omdat bedoeld advies deel uitmaakt van de bestreden beslissing die onderworpen wordt aan de controle van de Raad en die de Raad kan hervormen, dient te worden gewezen op rechtspraak van de Raad van State waar met betrekking tot het advies over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet het volgende werd gesteld: *“Al komt dit advies voor in de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus als instrumentum, het is te onderscheiden van die beslissing als negotium. Enerzijds vormt de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus enkel een beslissing tot intrekking van die status en houdt ze geen verwijderingsmaatregel in, anderzijds gaat het advies van de commissaris-generaal slechts vooraf aan een eventuele door de bevoegde overheid afzonderlijk te nemen verwijderingsmaatregel. Het advies is niet bindend en wijzigt de rechtstoestand van de betrokkene niet. Bijgevolg vormt het advies geen aanvechtbare rechtshandeling.”* (RvS arr. nr. 234.824 van 24 mei 2016).

In tegenstelling tot wat het verzoekschrift beweert, is het advies van de commissaris-generaal in de bestreden beslissing aldus geen aanvechtbare rechtshandeling.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De verzoekende partij wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientwintig november tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS